

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203811
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7814203811.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., IČO: 264 29 705, Politických vëzňů 1272/21, Nové Mësto, 110 00 Praha 1, ČR, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi I. G., J. XX. XX. XXXX, G. K., O. XX, o zaplatenie 775,27 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne zo sumy 775,27 Eur od 04. 12. 2010 do 17. 04. 2011, čo predstavuje sumu 261,65 Eur, zo sumy 765,27 Eur od 18. 04. 2011 do zaplatenia a 6 % ročného úroku zo sumy 775,27 Eur od 24. 01. 2011 do 17. 04. 2011, čo predstavuje sumu 10,83 Eur, zo sumy 765,27 Eur od 18. 04. 2011 do 14. 06. 2014 z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podal návrh na uplatnenie pohľadávky, v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Návrhom sa domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 765,27 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy: 775,27 Eur od 04. 12. 2010 do 17. 04. 2011, čomu zodpovedá suma 261,65 Eur, 765,27 Eur od 18. 04. 2011 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy: 775,27 Eur od 24. 01. 2011 do 17. 04. 2011, čomu zodpovedá suma 10,83 Eur, 765,27 Eur od 18. 04. 2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, čomu zodpovedá suma 2,58 Eur a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

2. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k.: 9C/101/2014 - 29 zo dňa 08. 08. 2014 súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 765,27 Eur spolu so 6 % ročným úrokom odo dňa 14. 06. 2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,58 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti predmetnému rozsudku vo výroku, ktorým súd zamietol zmenkový úrok v sadzbe 0,25 % denne zo zmenkovej sumy, voči výroku, ktorým súd zamietol 6 % ročný úrok do dňa doručenia žalobného návrhu odporcovi, ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

4. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu 1. stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo, pripustil čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku, rozsudok v tejto časti zrušil a konanie zastavil. Zároveň v prevyšujúcej časti zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd považoval v tomto

konaní za nesporné, že na prejednávanej vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný dôkaz kópiu zmenky, že súd podľa čl. 4/4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007 a navrhovateľovi nedoručoval podľa prílohy II Nariadenia, tlačivo „B“ a to žiadosť súdu o doplnenie na opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, aj keď navrhovateľ k návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia predložil, ako jediný dôkaz iba zmenku vystavenú dňa 29.06.2010 na sumu 775,27 Eur. Súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu preto nemohol vo veci rozhodnúť len na základe dôkazu predloženého navrhovateľom - zmenky a to aj z dôvodu, že tento okresný súd nie je zmenkovým súdom podľa § 10 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov.

6. Odvolací súd skonštatoval, že navrhovateľ v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh žalobcu. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, lebo navrhovateľ vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia iba jedným z dôkazov na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom ako je to v konaní podľa § 175 O.s.p. pre vydanie zmenkového platobného rozkazu.

7. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že v tomto konaní navrhovateľ uplatnil nárok zo zmenky podľa Nariadenia, nie z úverovej zmluvy. Len navrhovateľ je oprávnený v návrhu uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil právo zo zmenky s návrhom na vydanie rozsudku. Súd nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať navrhovateľa na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4 Nariadenia a to predovšetkým preto, že možno dôvodne predpokladať, že predmetná zmenka sa týkala spotrebiteľského úveru a takýmto postupom - výzvou pre žalobcu na predloženie doplňujúcich dôkazov, súd chráni spotrebiteľa, pretože ak žalobca odmietne predložiť doplňujúce dôkazy, súd návrh podľa čl. 4/4 Nariadenia zamietne.

8. Odvolací súd tiež uviedol, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami predloženými pred pojednávaním, na ktorom účastníci neboli prítomní a navrhovateľ sa nemal možnosť k nim vyjadriť. Súd prvého stupňa napriek tomu na tomto pojednávaní vyhlásil napadnutý rozsudok, čím odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k dôkazom.

9. Odvolací súd poukázal aj na Smernicu rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola priamo prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky - Občianskeho zákonníka v piatej hlave - §§ 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu a taktiež neodporuje Zákonu č. 191/1950 - Zákon zmenkový a šekový a čl. 351 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorej je Slovenská republika viazaná Ženevskou zmenkovou konvenciou a Ženevským jednotným zmenkovým zákonom. Aj keď Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a aby

navrhovateľovi boli priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto Nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená tiež ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

10. Tomuto záveru podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá aj zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré reagovalo na odlišné rozhodnutia nižších súdov v sporoch o peňažné plnenia na základe indosovaných zmienok a spoločné stanovisko kolégií znie tak, že ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že ak súd poukáže na prípadnú nekalú povahu či neprípustnosť uplatneného nároku, je súd povinný zabezpečiť prieskum tohto nároku a následne pri preukázaní jeho nekalosti a neprípustnosti, dokázať jeho absolútnu neplatnosť. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, súd bude skúmať súvislosti a brať do úvahy právnu úpravu platnú a účinnú v čase, keď bola zmenka vystavená.

11. Krajský súd v Košiciach na základe uvedeného uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní konať vo veci podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak, ako to navrhol navrhovateľ v návrhu, vyzvať navrhovateľa tlačivom „B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4 Nariadenia informácie a dokumenty, ktoré predložil navrhovateľ spolu s návrhom nie sú dostatočné. Súdu prvého stupňa bolo teda odvolacím súdom uložené vyzvať navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiace o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predmetná zmenka nie je postačujúcim listinným dôkazom v tomto konaní podľa Nariadenia. Ak navrhovateľ na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa Nariadenia nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd podľa čl. 4/4, veta druhá Nariadenia návrh zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

12. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 5Co/35/2015 - 73 zo dňa 28. 04. 2016) tunajší súd doručil navrhovateľovi tlačivo B, v ktorom ho vyzval na predloženie listinných dôkazov alebo iných dôkazov svedčiacich o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky.

13. Podľa čl. 2 odsek 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu, alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2000.- Eur.

14. Podľa čl. 4 bod 1 uvedeného nariadenia, navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A, ako je uvedené v prílohe I. a jeho podaním na príslušný súd ,alebo tribunál osobne, poštou, alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom ako je fax, alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát v ktorom sa konanie začína.

15. Podľa čl. 4 odsek 4 uvedeného nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť, alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II.

Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

16. Navrhovateľ, reagujúc na vyššie uvádzanú výzvu tunajšieho súdu na základe tlačiva „B“ Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, doručil súdu dňa 01.07.2016 podanie zo dňa 29.06.2016, v ktorom (okrem iného) uviedol, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky.

Navrhovateľ predložil súdu originál zmenky. Zmenkové informácie preniesol navrhovateľ presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Navrhovateľ uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Zároveň uviedol, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Navrhovateľ v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok odporcu, že za zmenku zaplatí. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené.

17. Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

18. I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

19. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

20. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

21. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky preskúmať a posúdiť nárok na uplatnený zmenkový úrok, či tento nie je uplatnený v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na jeho výšku, teda platnosť dohody o zmenkovom úroku súd skúma ex offo. Súd má teda právo a povinnosť vyhodnotiť, či dohodnutý úrok je primeraný a ak túto podmienku nespĺňa, návrh v časti úroku zamietnuť.

23. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 OZ).

24. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Zmenkový úrok rovnako ako úroky dohodnuté pri poskytovaní pôžičky alebo úveru predstavuje odmenu za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu.

26. Zmenkový zákon ako osobitný predpis a ani Občiansky zákonník ako všeobecný predpis neustanovujú, do akej výšky je možné dojednať zmenkový úrok, ktorý je teda predmetom voľného zmluvného dojednanía medzi účastníkmi zmenkového vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky vrátane zmenkového úroku dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza

dlužník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného zastáva súd názor, že dohodnutá výška zmenkového úroku 91,25 % ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase vystavenia zmenky, kedy úrokové sadzby boli nižšie ako 14 % ročne pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch pre domácnosti poskytované bankami, z ktorého dôvodu je dohoda o zmenkovom úroku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ustanovenia § 39 OZ ako celok.

28. Dohoda o zmenkovom úroku tvorí nedeliteľný celok a podľa obsahu ju nemožno deliť tak, ako to má na mysli ust. § 41 OZ, a teda určiť za neplatnú len tú časť dohody, ktorú vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov považuje súd za neprimeranú a v prevyšujúcej časti priznať zmenkový úrok. Z neplatnej dohody nie je možné priznať žiadne plnenie, a teda ani zmenkový úrok po čiastočnom späťvzati návrhu vo výške 0,06% denne zo zmenkovej sumy.

29. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné navrhovateľovi priznať zmenkový úrok v dohodnutej výške 0,25% denne, teda 91,25% ročne zo zmenkovej sumy, ale ani v inej výške (0,06 % denne) tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

30. Pokiaľ ide o zaplatenie zákonného úroku 6 % ročne odo dňa zročnosti zmenky v zmysle ust. § 48 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb., navrhovateľ nepreukázal v konaní, kedy bola odporcovi predložená zmenka na platenie, a kedy sa teda stala zročnou. Súd zároveň dodáva, že v bode 8.1 štvrtom odseku návrhu na uplatnenie pohľadávky, kde navrhovateľ opísal okolnosti predloženia zmenky (a ani v iných bodoch návrhu) nie je uvedený údaj, kedy bola zmenka predložená odporcovi k zaplateniu a uvedené je len všeobecne: "Indosant predložil zmenku k zaplateniu..." bez konkretizácie, kedy a za akých okolností k tomu došlo. Navrhovateľ ani počas konania, a ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci tú skutočnosť, že zmenka sa stala zročnou 24.01.2011, pričom dôkazné bremeno v tomto smere bolo na navrhovateľovi. Súd preto ustálil moment predloženia zmenky na platenie odporcovi ako deň, kedy odporcovi bol doručený súdom návrh na uplatnenie pohľadávky (13.06.2014) a následne zročnosť zmenky nasledujúci deň, t. j. 14.06.2014, od ktorého priznal navrhovateľovi 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy. Za obdobie do zročnosti zmenky tento zákonný úrok nepatrí, preto súd žalobu o zaplatenie 6 % ročného úroku zo sumy 775,27 Eur od 24. 01. 2011 do 17. 04. 2011, čo predstavuje sumu 10,83 Eur, zo sumy 765,27 Eur od 18. 04. 2011 do 14. 06. 2014 zamietol.

31. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný, čo do priznanej zmenkovej istiny vo výške 765,27 Eur, čiastočne ohľadom 6 % úroku a zmenkovej odmeny, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu a čiastočne aj ohľadom uplatneného 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal s poukazom na vyššie citované ustanovenie.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.